A°. 1847. VRIJDAG den 9. April. N°. 43.

UTRECHTSCHE
PROVINCIALE EN STADS-COURANT.
ALGEMEEN ADVERTENTIEBLAD.

NATIONALE MILITIE.

PUBLICATIE.

Burgemeester en Wethouderen der stad Utrecht,

Gelet op art. 95, 130 en 131 der wet op de Nationale Militie van den 8 *Januarij* 1817, (*Staatsblad No. 1*);

Brengen bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat de *derde zitting* van den *Militieraad* zal plaats hebben op *Donderdag* den 15 *April* aanstaande, des voormiddags te 10 ure, in de *Stadshuizinge* aan de Breestraat, bekend onder den naam van het *Yzeren Hek*, strekkende deze zitting tot de beoordeeling en goedkeuring der plaatsvervangers en tot regeling van het geen betrekking heeft tot de nommerverwisseling; en worden mitsdien bij deze alle zoodanige personen, welke in de eerste en tweede zitting van den Militieraad in dit jaar voor de dienst zijn gedesigneerd, en verlangen mogten eenen plaatsvervanger te stellen, of het getrokken nommer te verwisselen, opgeroepen, om zich op den bepaalden tijd en plaats te vervoegen, met hunne plaatsvervangers of nommerverwisselaars, mitsgaders voorzien van derzelver bewijsstukken, tot het opmaken van welke, te rekenen van heden, tot en met den 13. der gemelde maand, zal worden gevaceerd aan het Militair Bureau ten Stadhuize, dagelijks van des morgens *tien* tot des namiddags te *één* ure, (de invallende Zon- en kerkelijke feestdagen uitgezonderd).

Burgemeester en Wethouderen voornoemd hebben wijders gemeend, naar aanleiding eener betrekkelijke aanschrijving van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken, de belanghebbenden, zoo wel als hunne ouders of voogden met allen nadruk te moeten vermanen, om, indien zij in staat en genegen mogten zijn van het regt tot remplacement, volgens de wet toegekend, gebruik te maken, zich alsdan te doen vervangen ten tijde dat de in deze bedoelde derde zitting van den Militieraad gehouden wordt, en het met betrekking tot deze aangelegenheid geenszins te laten aankomen op den gunstigen uitslag, die de, hiertoe, *na de inlijving*, in te dienen verzoeken zouden kunnen hebben, vermits aan de zoodanigen, die niet op den tijd en de wijze, als bij de wet is voorgeschreven, aan den Militieraad eenen plaatsvervanger hebben aangeboden, de vergunning om zich, naar aanleiding van art. 129 der wet, als nog te doen vervangen, voor het vervolg niet meer zal worden verleend, dan alleen in die gevallen, dat daarvoor zeer gegronde en dringende rededen aanwezig zijn, en dan nog onder de uitdrukkelijke voorwaarden, dat de geremplaceerden, ingeval de plaatsvervanger, vóór het verkrijgen van den vereischten diensttijd, om de eene of andere reden uit de dienst mogt worden verwijderd, gehouden zal zijn, al de schulden te voldoen, die hij bij het korps mogt nalaten, en zulks, ten einde tegen te gaan de verregaande misbruiken die daarvan ten bezware, zoo van het leger, als ten nadeele van de schatkist, zijn gemaakt.

En opdat niemand hiervan eenige onwetenheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden gedrukt, afgekondigd en aangeplakt, waar dit te doen gebruikelijk is.

Gedaan te Utrecht den 30. Maart 1847, en gepubliceerd den 1. April daaraanvolgende.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd,
W. M. J. van Dielen, Vt. Weth.
Ter ordonnantie van dezelve,
W. G. v. Dijk L. S.

ITALIE.

ROME 27. Maart.

Bij gelegenheid, dat de paus eergisteren van S. Maria Sopra Minerva naar het Quirinal terugkeerde, is hij weder met het grootste gejuich begroet. Tusschen de kreeten van *leve Pius IX!* hoorde men die van: *Moed! vertrouwen op het volk!*

— Terwijl de zaken van de ijzeren spoorwegen alhier blijven rusten, is de Sardinische regering deswege met Pruissen in onderhandeling getreden, en heeft den markies *Ricci* tot dat einde naar Berlijn gezonden. Sardinië wil zijne spoorwegen tot de Lombardijsche grenzen leggen, in de streek van Verona, om dezelve naderhand tot de Zwitsersche grenzen te doen uitstrekken.

— Prinses *Albert van Pruissen* zal ons na Paschen verlaten. Gisteren namiddag heeft zij eene afscheidsaudientie bij den paus gehad.

— Alhier is een landbouwkundig genootschap opgerigt, ten doel hebbende om den landbouw te verbeteren.

— In het in onze nabuurschap gelegen stadje Viterbo zijn de volksbewegingen, wegens schaarschte aan granen, met eenige moorddaden vergezeld gegaan. De delegaat, die geene troepen ter zijner beschikking had, om de rust met geweld van wapenen te herstellen, heeft het voor doelmatig gehouden, zich door de vlugt te redden, hetwelk door den paus zeer euvel is opgenomen.

SPANJE.

MADRID 31 Maart.

De heer *de Glucksberg* is benoemd tot franschen gezant alhier, in plaats van den graaf *de Bresson*.

— Het ministerie Pacheco is thans voltallig. De heer *Bahamonde* heeft de portefeuille van justitie aangenomen en den eed in handen van de koningin afgelegd.

— De minister van Binnenlandsche Zaken, de heer *Benavides*, heeft het frankeren van dagbladen tot op de helft verminderd.

— De generaal *Cordova* is benoemd tot kapitein generaal van Madrid, de generaal *Oribe* tot inspecteur der Karabiniers en de generaal *Concha* tot inspecteur der Infanterie.

— De koningin heeft met de terugroeping van *Olozaga* een bewijs van vergevingsgezindheid gegeven. In den raad van de ministers werden eenige bedenkingen gemaakt, waarop de koningin zou gezegd hebben: „Begeerende, dat wij een tijdkring zullen intreden van verzoening en vergetelheid, wil ik het eerst het voorbeeld geven."

— Ons gouvernement wil eene krachtigere houding jegens Portugal aannemen, met het doel, om met Engeland een einde aan den burgeroorlog te maken.

DUITSCHLAND.

WEENEN 31. Maart.

Heden had de 15. vergadering plaats van de Ferdinands ijzeren spoorweg-maatschappij. In 1846 zijn vervoerd 740,292 personen, en 3,194,438 cent. goederen, met eene ontvangst van 2,679,818 fl., en wel met eene vermeerdering dan in 1845 van 748,000 fl. voor 81,045 personen en 1,700,605 cent. goederen. Na aftrek der renten voor de geldleening, enz. hebben de aandeelhouders een super dividend van 4½ pCt. bekomen, terwijl in de reservekas nog 25,696 fl. is gestort, welk fonds tot 139,219 fl. is geklommen.

— Den 27 heeft de aartshertog *Stephanus* den eed, als stedehouder van het koningrijk Hongarijen, afgelegd.

— 5 pCt. 107⅛; 4 pCt. 98½; 3 pCt. 70; 2½ pCt. 55; spoorweg 172⅛.

DRESDEN 30 Maart.

De Saksische regering heeft, tot dekking der kosten van den Saksisch-Beijerschen ijzeren-spoorweg, eene geldleening van 5 millioen th., 4 pCt. renten, uitgeschreven.

ROBESPIERRE.

GESCHETST IN ZIJNEN VERTROUWELIJKEN OMGANG.

(Fragment uit L'HISTOIRE DES GIRONDINS, door DE LAMARTINE.)

(*Vervolg en Slot van No.* 42.)

Dáár bragt Robespierre het grootste gedeelte van den dag door met het opstellen zijner redevoeringen. Hij ging nooit uit dan des morgens, om de zittingen der vergadering bij te wonen, en des avonds, ten zeven ure, om zich naar het klooster der Jacobijnen te begeven. Zijne kleeding, zelfs in den tijd, dat de demagogen (volksleiders) het volk zochten te vleijen, door het cijnismus, de wanvoegelijkheid en slordigheid der behoefte na te volgen, was zindelijk, welvoegelijk en net als van een' man, die zich zelven voor het oog van anderen eerbiedigt. De eenigzins overdreven zorg, die men in zijne waardigheid en in zijnen stijl opmerkte, vertoonde zich zelfs in zijn uiterlijk voorkomen. Zijn haar was wit gepoederd en aan de slapen van het hoofd als vlerken omhoog gestreken, terwijl een blaauwe, op de heupen vastgeknoopte rok op de borst opengeslagen was, om een wit vest te doen uitkomen; voorts droeg hij eene korte geele broek, witte kousen en schoenen met zilveren gespen, en dit was zijn onveranderlijk kostuum, gedurende zijn geheel openbaar leven. Men zoude gezegd hebben, dat hij, nooit van vorm noch kleur in zijne kleeding veranderende, daardoor in het oog en in de verbeelding der menigte, een en hetzelfde beeld van zich zelven, en als het ware eene medaille van zijne gestalte wilde drukken.

De trekken en de uitdrukking van zijn gelaat verrieden veeleer de eeuwige inspanning van een' werkzamen geest, dan de kwaadwilligheid, buitensporigheid en boosaardigheid van een booswicht. Zijne trekken ontrimpelden zich zelfs tot vrolijkheid binnen 's huis, aan tafel, of des avonds, wanneer allen in de benedenzaal van den schrijnwerker rondom een vuur van spaanders gezeten waren. Al zijne avonden bragt hij *en famille* door: dan sprak hij van de aandoeningen van den vervlogen dag, van de plannen van den volgenden, van de zamenzweringen der aristocraten, van de gevaren der patriotten, van hunne vooruitzigten in de toekomst na de omwenteling. Het was het volk in miniatuur, met zijne eenvoudige zeden, zijn mistrouwen, zijn gefluister, zijn hevig uitvaren en zijne vooroordeelen tegen de rijken, zijne woede en soms zijn medelijden.

Slechts een klein getal vrienden van Robespiere en Duplay werden beurtelings in dien vertrouwelijken kring toegelaten: de familie Lameth nu en dan; Lebas, Saint-Just altijd; Panis, Sergent, Cofinhal, Fouché, door de zuster van Robespierre, door dezen echter *niet* bemind; Taschereau, Legendre, le Boucher, Merlin de Thionville, Gonthoir, Pethion, Camille Desmoulins, Buonarrotti, een romeinsch patriot en mededinger van den tribun Rienzi; een zekere Nicolas, drukker van het dagblad en der redevoeringen van Robespierre; een slotenmaker, met name Didier, een vriend van Duplay; eenige werklieden, die het klooster der Jacobijnen vlijtig bezochten; eindelijk Mevrouw de Chalabre, eene rijke adelijke dame en vurige aanhangster van Robespierre: zij wijdde zich aan hem, gelijk de weduwen van Korinthe of van Rome aan de apostelen van de nieuwe eeredienst, bood hem haar vermogen aan om zijne denkbeelden te populariseren, en trachtte, door behendige indringing, de vriendschap van Duplay's vrouw en dochters te verkrijgen, ten einde eenen blik van Robespierre te verdienen.

Men onderhield zich in den kring over de omwenteling; maar Robespierre, die den geest van zijne bruid wilde versieren, was ook wel gewoon om, na een kort gesprek en eenige boerterijen met de meisjes, de familie nu en dan iets voor te lezen. Het waren meestentijds treurspelen van Racine, die hij voorlas. Hij legde er zich op toe, om die schoone verzen met behoorlijken nadruk te lezen, hetzij om zich door het tooneel voor de tribune te oefenen, hetzij om die eenvoudige zielen te verheffen tot het begrip der verhevene gevoelens en der groote eindgebeurtenissen van de oudheid, tot welke iedere dag zijne rol en hun leven nader bragt. Hij ging zelden 's avonds uit. Twee of drie malen in het jaar geleidde hij Madame Duplay en hare dochters naar den schouwburg. Het was altijd naar het Théâtre-Français, wanneer er classieke voorstellingen gegeven werden. Hij hield slechts van tragische voordragten, die hem de tribune, de dwingelandij, het volk, het schavot, de groote misdaden en de groote deugden herinnerden: — hij was theatraal tot zelfs in zijne droomen en in zijne uitspanningen.

Op andere dagen begaf Robespierre zich vroegtijdig naar zijne kamer, legde zich te bed en stond des nachts op, om te werken. De tallooze redevoeringen, die hij in de twee nationale vergaderingen en in het klooster der Jacobijnen gehouden heeft; de artikelen, welke hij voor zijn dagblad opstelde, de nog talrijker manuscripten van de redevoeringen, die hij gemaakt, maar nooit uitgesproken heeft, de keurigheid van stijl, die men in de redevoeringen opmerkt, de menigvuldige en herhaalde verbeteringen, die zijne onvermoeide pen in de manuscripten aanbragt, getuigen van zijn nachtwaken en van zijne volharding. De kunst was althans niet minder zijn doelwit dan de heerschappij. Hij wist, dat de menigte het schoone evenzeer bemint als het ware. Hij behandelde het volk gelijk de groote schrijvers de nakomeling-

welke tot tien millioen kan vergroot worden. Deze geldleening geschiedt bij inschrijving.

— Den 15 dezer zijn 260 inwoners van het vorstendom Lippe naar N. Amerika vertrokken. Het zijn protestanten, die het bestuur beschuldigen, hun niet te hebben vergund, den Heidelbergschen Katechismus, in plaats van de *Leitfaden* van *Werth*, in kerken en school in te voeren. Zij willen hunne godsdienst vrijer in N. Amerika gaan uitoefenen.

KEULEN 6. April.

Uit Emmerich klaagt men over het in verval raken der rijpaden (*Leinpfade*) aan de Rijnoevers, vooral aan de Hollandsche grenzen.

— De postkar van Nederland naar Keulen rijdende, is in den nacht van den 4 dezer, nabij Kuppersteg in het Burgeler-woud, door roovers aangevallen, die den postillon doodelijk gewond hebben. Het paard, door de pistoolschoten geschrokken, was doorgegaan, en aan het posthuis te Kuppersteg aangekomen. De postillon was weinige uren daarna overleden.

ENGELAND.

LONDEN 5. April.

De uitgestrekte magazijnen van den heer Thompson, lid van het Parlement en een der voornaamste reeders van Londen, aan de Teems gelegen, bevattende aanzienlijken voorraad van koopgoederen, zijn in den afgeloopen nacht een roof der vlammen geworden.

— Niettegenstaande den hongersnood in Ierland, blijven de publieke inkomsten in Groot-Brittanje vermeerderen. Het eerste vierendeels jaars van 1847 toont eene groote vermeerdering aan op dat van 1846.

— Men verzekert, dat de koningin tegenwoordig zal zijn bij de inwijding van het nieuwe paleis van Westminster, alwaar het Hoogerhuis na de Paasch-vacantie zitting zal houden.

— Door de voornaamste leden van de Iersche aristocratie is een ontwerp van kolonisatie voor Ierland op breeden schaal aan lord *John Russell* voorgesteld.

— In de republiek Venezuela is de generaal *Monagas* tot president van de republiek benoemd.

— Gec. 3 pCt. $88\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$; Holl. 59; 4 pCt. $90\frac{3}{4}$; Port. 4 pCt. 43; Sp. 3 pCt. Act 24; Pass. $5\frac{1}{8}$; 3 pCt. $35\frac{1}{2}$.

FRANKRIJK.

PARIJS 5 April.

In de Kamer der afgevaardigden van heden heeft de minister van oorlog een ontwerp van wet ingediend, waarbij 80,000 man uit de klasse van 1848 worden opgeroepen.

— Onze ambassadeur te Londen, de graaf *de St. Aulaire*, wordt elk oogenblik in Parijs verwacht. Zijn opvolger is nog niet benoemd.

— Vele soldaten, die in het hospitaal te Algiers eene heelkundige operatie moesten ondergaan, hebben geweigerd de zwavel-aether in te ademen, als beschouwende zulks als een bewijs van gebrek aan moed.

— De Engelsche fondsen te Londen lager afgekomen zijnde, waren ook onze fondsen flaauw: 5 pCt. 116,60 à 70; 3 pCt. 78,65 à 75. Na de beurs, 4 ure, 3 pCt. 78,65.

PARIJS 6 April.

De graaf de *St. Aulaire*, ambassadeur te Londen, is gisteren te Parijs aangekomen, en is onmiddelijk bij den koning en bij den minister van binnenlandsche zaken ontvangen.

— Het fransche gouvernement heeft, op het voorbeeld van Engeland, aan alle fransche onderdanen verboden, van het Mexikaansche bestuur kaperbrieven en brieven van naturalisatie, die Mexico in alle havens laat uitdeelen, om op de N. Amerikaansche schepen jagt te kunnen maken, aan te nemen.

— Zoo wel in het noorden als in het westen blijven de granen dalende, alleen in de oostelijke departementen zijn de prijzen op dezelfde hoogte.

— Na eene korte beraadslaging, is het voorstel, waarbij de dagbladen, welke zich voortaan van feuilletons willen onthouden, vrij van zegels worden verklaard, met eene groote meerderheid in overweging genomen.

— De *Union Monarchique* zegt, dat de regering voornemens is, den maarschalk *Bugeaud* uit Algiers terug te roepen. Zulks zou in verband staan met eene beslissing van de meerderheid der commissie, belast met het onderzoek van het ontwerp van wet op Algerie, welke het kolonisatie-plan van den gouverneur *Bugeaud* zou hebben verworpen.

— Bij het uitgaan van een der schouwburgen is een Duitscher, *Ludwig* genaamd, gearresteerd, dewijl hij den hackkoetsier met een valsch vijf francs-stuk wilde betalen, en er daarenboven nog eenige in zijnen zak had. Bij een onderzoek aan zijne woning zijn alle werktuigen ter vervaardiging van het valsche geld gevonden.

— Vrijdag avond had er in de kerk des Petits-Pères eene opschudding plaats, die ongelukkige gevolgen had kunnen hebben. Een der candelabres bij het altaar viel omver, en maakte bij de heerschende stilte een zoodanig geweld, dat alles de kerk uitvlugtte, en niemand naar den pastoor luisterde, die schreeuwde, dat er geen gevaar aanwezig was. De verwarring en het gedrang waren zoodanig, dat vele vrouwen en kinderen onder den voet geraakten, doch niemand is daarbij omgekomen.

— 5 pCt. 116,65 à 95; 3 pCt 78,65 à 75; na de beurs 4 ure, de 3 pCt. 78,70.

BELGIE.

ANTWERPEN 6 April.

Gisteren morgen is van hier naar New-York gezeild de Deensche bark Orion, kapt. *Mathiesen*, aan boord hebbende 113 landverhuizers. — Er bevinden zich op de reede voor de stad de Hamburgsche bark America; de Engelsche bark Albert; de Hanoversche bark Morgendstar, alle met Duitsche landverhuizers naar New-York bestemd. Onder degenen, die dezer dagen hier zijn aangekomen, behoort de gansche bevolking der gemeente Pferddorf, in het groothertogdom Baden, bestaande uit 250 zielen. De burgemeester, de dorps-secretaris, de onderwijzer en de politie-commissaris bevinden zich aan hun hoofd; de kosten tot op de aankomst in Amerika zijn betaald en men neemt nog *f* 30,000 aan geld mede.

— Het *Brusselsch Nieuwsblad* behelst een artikel ten betooge, dat er in geen land ter wereld door het gouvernement zoo veel vreemdelingen in bezoldigde posten worden gesteld als in Belgie, en dat er nergens een zoo groot getal vreemde journalisten de drukpers bederven als bij ons. Te Brussel, te Antwerpen, te Gent, te Brugge, overal worden de Fransche dagbladen door Franschen geschreven, dat is door menschen, die hoegenaamd geen belang stellen in de zaken van ons land, die doorgaans met de zeden en gewoonten des Belgischen volks onbekend zijn, en den nationalen geest verfranschen.

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE 6 April.

Wij hebben met genoegen vernomen, dat prins *Hendrik der Nederlanden*, het edele en menschlievende voorbeeld van milddadigheid van de leden der koninklijke familie volgende, aan meest al de behoeftigen, die zich gedurende zijne afwezigheid en sedert zijne terugkomst tot H. D. om ondersteuning hadden gewend, door tusschenkomst van den Heer *J. Ragut*, 's Prinsen secretaris, belangrijke giften, zoo van geld, als van levensmiddelen en brandstoffen, al naar gelang van de behoeften der noodlijdenden, heeft doen uitreiken; dat het getal dier noodruftigen niet gering is geweest, behoeft niet te worden gezegd; de aanzienlijken uit de residentie, die zoo menig gezin gedurende den afgeloopen winter met milde bedeelingen gezegend hebben, kunnen daaromtrent de beste getuigenis geven.

AMSTERDAM 6 April.

Heden morgen heeft de 1. klasse van het koninklijk Nederl. Instituut van Wetenschappen, Letteren en Schoone Kunsten, hare 16. openbare vergadering, in het gebouw genaamd *Trippenhuis*, gehouden. De Hooggeleerde heer *J. van Gaas*, tijdelijk voorzitter, opende de vergadering met eene redevoering, waarin hij de verliezen herdacht door de Instituut sedert hare laatste zitting geleden.

Nadat Spreker de namen had opgenoemd van hen, die tot leden van het Instituut benoemd waren, nam de secretaris, de Hooggeleerde heer *W. Vrolik*, het woord op, om verslag te doen van de werkzaamheden van deze klasse sedert hare laatste openbare zitting. In de eerste plaats noemde Spr. een antwoord door de klasse aan den Minister van Binnenlandsche Zaken, op diens schrijven van 18 Aug. 1845, toegezonden, *over de oorzaken der aardappelen-ziekte* en de middelen tot wering van dit kwaad. Over hetzelfde onderwerp was de klasse in briefwisseling geweest met *von Martius*, te Munchen, en andere geleerden. In de tweede plaats gold het de vraag, op welke wijze het onontvlambaar maken van het hout konde worden daargesteld.

Na het eindigen van het verslag deed de commissie ter beoordeeling der prijsvragen, bij monde van den Hooggeleerden heer *D. J. van Lennep*, verslag van de antwoorden, ingekomen op de prijsvraag, uitgeschreven volgens de laatste wilsbeschikking van den heer *J. H. Hoeufft*. Hierop waren tien antwoorden ingekomen, waarvan 6 te ver beneden het middelmatige waren om in aanmerking te komen. Op de in 1840 door deze klasse uitgeschreven prijsvraag waren twee antwoorden ingekomen, waarvan het laatste, hoewel onvolledig, echter zoo meesterlijk behandeld was, dat de klasse besloten had, schrijver, indien hij voor 31 Aug. 1848 aan eenige bepalingen, door de klasse voorgeschreven, had voldaan, de gouden medaille toe te kennen. Hierop betrad de heer *G. Simons*, adviseur bij het Ministerie van Financiën en Directeur der koninklijke Academie te Delft, het spreekgestoelte tot het houden eener verhandeling over *de groote vorderingen, in ons land in de meetkunde gemaakt van de 16—17 eeuw.* Spr. wees ons op de groote mannen, welke ons land in dat tijdvak in de meetkunde bezat, op een' *Snellius*, *Metius*, *Simon Stevin* en *Huigens*. Hij prees hen als niet alleen deze studie theoretisch te hebben beoefend, maar het land menigmalen groote diensten door hunne kennis in dat vak te hebben bewezen.

AMSTERDAM 7 April.

De commissie van beheer en toezigt over de droogmaking van het Haarlemmermeer heeft de belanghebbenden verwittigd, dat, vermits de op Maandag den 15. Maart ll. plaats gehad hebbende aanbesteding van het aanbouwen van woningen voor de werklieden bij de op te rigten stoomwerktuigen de *Cruquius* en de *Lijnden*, is geïmprobeerd, eene herbesteding van dat werk zal plaats hebben op Maandag den 19. April aanstaande, des voormiddags ten $11\frac{1}{2}$ ure, aan het ministerie van binnenlandsche zaken.

DORDRECHT 7 April.

In eene vergadering van de leden der alhier op te rigten Zwemschool, op gisteren gehouden, zijn de daarvan opge-

---

schap, zonder hunne grieven te tellen en zonder gemeenzaamheid.

Zijne eenigste verstrooijingen waren, in navolging van J. J. Rousseau, naar wien hij zich vormde, eenzame wandelingen naar de Champs-Elijsées of in de omstreken van Parijs. Niemand vergezelde hem op die wandelingen dan zijn groote dog, die voor de deur van zijne kamer sliep, en die zijnen meester altijd volgde, wanneer deze uitging. Die groote hond, in de wijk algemeen bekend, heette *Bleum*. Robespierre hield veel van hem, en speelde onophoudelijk met hem. Hij was de eenige geleide van dien dwingeland der opinie, die den troon beven en de geheele aristocratie van zijn land naar den vreemde vlugten deed.

In oogenblikken van hevige beroering, wanneer men voor het leven der democraten vreesde, werd Robespierre van verre gevolgd door den boekdrukker Nicolas, den slotenmaker Didier en den jongen Duplaij, die wapenen onder hunne kleederen verborgen hadden. Hij maakte zich boos over deze maatregelen van voorzorg, welke buiten zijn weten genomen werden.

„Laat mij uw huis verlaten en alleen gaan wonen" zeide hij tot zijnen huisheer: „ik stel uwe familie in gevaar, en mijne vijanden zullen het uwe kinderen als eene misdaad aanrekenen, dat zij mij bemind hebben."

„Neen, neen, wij zullen zamen sterven, of het volk zal zegevieren!" antwoordde Duplaij.

Somtijds ging de geheele familie, des zondags, met Robespierre buiten Parijs, en de tribun, weder mensch geworden, dwaalde met zijne bruid, de moeder, de zusters en den broeder van Eleonore, in de bosschen van Versailles of van Issij rond.

Zoo werd de man, wiens magt, onbeduidend bij degenen, die hem steeds omgaven, onmetelijk werd, wanneer zij zich van zijne persoon verwijderde. Die magt was slechts een naam. Die naam heerschte slechts in de opinie. Robespierre was allengskens de eenige naam geworden, dien het volk onophoudelijk herhaalde. Door zich altijd, en altijd op de tribune te vertoonen als de verdediger der verdrukten, had hij zijn beeld, zijn patriotismus, als het ware, in de gedachte van dat gedeelte der natie gedrukt. Zijn verblijf bij den schrijnwerker en zijne zamenwoning met een gezin van eerlijke handwerkslieden hadden ook veel medegewerkt, om dien naam in den revolutionairen, maar regtschapen hoop als in te weven. Duplaij en zijn gezin, hunne werklieden, hunne vrienden in de verschillende wijken van de hoofdstad, spraken van Robespierre als van het tijpe der waarheid en der deugd.

In dien koortsachtigen tijd, waarin de opinie alleen heerschte, verspreidden zich de werklieden niet (zoo als tegenwoordig), na den volbragten arbeid, in huizen van vermaak en losbandigheid, om dáár de avonturen in ijdele gesprekken door te brengen. Eene eenige gedachte bewoog, verstrooide en hereenigde de menigte. De indrukken waren niet geïsoleerd en induvidueel; alles was gemeenschappelijk, populair en in oproerige beweging. De hartstogt greep aller harten aan. Dagbladen, die een onberekenbaar getal geabonneerden telden, regenden, als het ware, alle uren, onder alle standen der bevolking, als zoo vele vonken op brandbare stoffen. Aanplakkingen van allerlij vorm, uitgebreidheid en kleur, hielden de voorbijgangers in de kruisstraten gedurig staande; in alle wijken hadden de volksgenootschappen hunne spreekgestoelten en hunne redenaars. De openbare aangelegenheid was zoo zeer eene bijzondere zaak geworden, dat zelfs diegenen van het volk, die niet lezen konden, zich op de markten en pleinen rondom ambulante lezers verzamelden, die hun de openbare bladen voorlazen en verklaarden.

Onder al die namen van mannen, afgevaardigden en redenaars, die het volk in de ooren klonken, koos het eenige, die hetzelve lief waren.

Het was hartstogtelijk met hen ingenomen, en verbitterde zich tegen hunne vijanden; het smolt derzelver zaak met de hunne ineen. Die mannen, door de menigte geliefkoosd, waren beurtelings Mirabeau, Pethion, Marat, Danton en Robespierre; maar van al die gunstelingen van het volk was er geen, die zijnen naam langzamer en dieper in deszelfs geest had gedrukt, dan de afgevaardigde van Arras. De populariteit van Mirabeau, meer nationaal dan democratisch, was meer op begoocheling gegrond, die van Robespierre was hechter en duurzamer. Marat, die slechts onder de heffe des volks woelde, boezemde afkeer in. Het bloed, waarmede hij zijne bladen bevlekte, beviel slechts de vertoornde menigte. In bedaarde oogenblikken was de openbare geest voor Robespierre. Pethion daalde; de gunst van Parijs overleefde de diensten niet, welke de maire van Parijs, door oogluiking aan de volksberoerders had bewezen. Men beminde Pethion alleen om zijne zwakheid. Het was een man zonder karakter. Het volk, met zijne ingeborene eerlijkheid, schaamde zich heimelijk over den kwaden reuk, waarin zijn gunsteling stond. Danton was voor Parijs het ideaal van een' oproermaker, niet van een' wetgever. De gehechtheid van het volk aan Robespierre was op achting gegrond. Er lag overtuiging in de denkbeelden van dien man, zijn naam had iets geheimzinnigs, zijne rol was als die van een' apostel, en in zijne armoede, zijne lijdzaamheid en zijne afzondering, welke hij zich voor de algemeene zaak vrijwillig oplegde, heerschte een schijn van martelaarschap. Door Robespierre te beminnen, meende het volk zich zelf te beminnen.

J. L. F. F.

maakte plannen goedgekeurd, en alzoo de eerste grondslagen voor die inrigting gelegd. Er is besloten te beproeven, de benoodigde gelden renteloos te negotieren, ten einde te meer waarborgen te hebben voor eene geregelde aflossing. Wenschelijk is het, dat de deelneming in deze leening algemeen genoeg mag zijn, om aan de inrigting zoodanige uitbreiding te geven, dat zij niet alleen tot eene oefenschool in de zwemkunst, maar ook tot een voor de gezondheid heilzaam gesticht strekken kan.

NIJMEGEN 6 April.

Wij ontvingen van het gemeentebestuur van Putten, op de Veluwe, het berigt, dat aldaar op den 29. Maart, is overleden *Caspert Evertse van Leeuwenkamp*, in den ouderdom van Honderd Twaalf jaren en twaalf dagen; hij was geboren bij Pruissisch-Minden en bezat nog al zijne vermogens; hij laat na één zoon en twee kleindochters.

ZWOLLE 6 April.

De werkzaamheden aan het Zwolsche Diep zijn met kracht hervat; bereids zijn de noodige materialen aangevoerd om de noodhaven met de daarbij behoorende gebouwen aan het einde der werken, in volle zee aan te leggen, en men koestert alle verwachting, dat dit schoone en in zijne soort eenige werk nog in den loop van dezen zomer voltooid zal worden.

— Het is onzer ijverige policie eindelijk gelukt de bron van een kwaad te vinden, hetwelk reeds een geruimen tijd in onze stad bestond, en gedurig uitgebreider wordt, namelijk het uitvoeren van kleinere of grootere diefstallen door knapen van 12 tot 16 of 17 jaren. Niettegenstaande er reeds 5 dezer jeugdige misdadigers, óf op heeter daad betrapt, óf tot bekentenis gebragt, veroordeeld waren, bleven er bij de policie, onder meer andere, gedurig klagten inkomen over het ontvreemden van kleinere of grootere stukken goed uit bont- en manufactuurwinkels. In de afgeloopen week werden weder twee zulke kleine dieven gearresteerd, die spoedig tot volledige bekentenis kwamen; maar, wat het voornaamste is, men begreep, dat er een of meer helers of heelsters bestaan moesten, die tot deze droevige misdaden aanspoorden en ze bevorderden; doch ofschoon men vermoedens koesterde, men kon niet tot zekerheid, ten minste niet tot het bezit van bewijs geraken. Thans meent men genoegzame aanwijzingen te hebben om te besluiten, dat deze jeugdige misdadigers werktuigen waren in handen eener enkele vrouw, die zeker in hare soort meer dan gewoon is, en wel van de reeds befaamde groenvrouw B. Welink, huisvrouw van J. M. Volkering. Zij is dientengevolge gearresteerd en naar het huis van verzekering overgebragt, beschuldigd van kinderen tot het doen van diefstallen verleid en aangezet, en de gestolen goederen ontvangen en geheeld te hebben.

UTRECHT 1 April.

Heden had in tegenwoordigheid van den Heer Staatsraad Gouverneur en andere aanzienlijke daartoe genoodigden, in het gebouw van kunsten en wetenschappen, na eene voorafspraak van den Heer Wethouder Mr. *W. M. J. van Dielen*, alsmede directie voerende over de stadsscholen van Teeken, Bouw en Meetkunde, plaats de uitreiking der eerbewijzen en boekgeschenken aan de leerlingen derzelve scholen, welke zich die onderscheiding in het afgeloopen jaar waardig hebben gemaakt.

De Jongelingen, aan welke de eerbewijzen werden uitgereikt, zijn de volgenden:

Voor Teekeningen naar pleister: *G W. van Dokkum* enkele zilveren medaille van 's Rijks wege; *F. C. Rijnbout* het eerste getuigschrift, *L. G. C. Mollinger* tweede getuigschrift, en *H. F. Rijnbout* loffelijke vermelding.

Voor een opgewerkten Kop, *H. J. P. Hanau*, een bijzonder getuigschrift.

Voor bouwkundige versierselen. 2de *klasse.* *J. A. Verkerk* getuigschrift, en *J. D. Neuhaus* loffelijke vermelding.

Voor bouwkundige versierselen. 1. *klasse.* *H. A. Sparenburg* en *W. R. Stern* getuigschriften, en *J. Severijn* loffelijke vermelding.

Voor omtrekken. *P. C. Rijnbout*, loffelijke vermelding,

Voor het ontwerp van een hoofdwacht. *A. van Leeuwen* getuigschrift, en loffelijke vermelding van *J. Stulting*.

Voor het ontwerp van eene koetspoort met deuren. *H. A. Sparenburg*, loffelijke vermelding.

Voor het ontwerp van een Grieksche Dorische Orde. *D. Berkhout* Getuigschrift, *C. L. van Straaten* en *J. Serton*, loffelijke vermelding.

Meetkunde. In dit vak werden, als zich het meest verdienstelijk gemaakt hebbende, genoemd:

Op de 3. klasse 1. gedeelte. *J. Stulting*, welke met de enkele zilveren medaille is bekroond geworden; *J. D. Neuhaus*, *W. R. Stern* en *A. van Leeuwen*.

3. klasse 2. gedeelte. *J. Serton*, *J. Binsbergen en H. van Straaten*.

2. klasse. *J. D. Berkhout*, *F. Hendriks* en *W. Blom*.

1. klasse. *G. Kok*, *H. de Haan*, *B. A. de Groot*, *W. van Giesen* en *J. Schoonheim*.

Behalve dat aan vele bekroonden der Bouw- en Meetkundige scholen prijswerken werden uitgereikt, zijn ook nog aan *J. Stulting J. D. Neuhaus* en *H. van Anraad*, voor de vervaardiging eener bouwkundige teekening van het Auditorium der Akademie, ter aanmoediging, plaatwerken ter hand gesteld.

UTRECHT 8 April.

Heden wordt alhier de verjaardag van H. K. H. prinses *Sophia*, gemalin van den erfgroothertog *van Saksen Weimar*, door het uitsteken der vlaggen en het spelen van het klokkenspel, herdacht.

— Uit Jutphaas schrijft men van den 8. April, dat in den afgeloopen nacht de oliemolen *Voorzorg* aldaar, onlangs door den heer *Tierie* gekocht, en vroeger in bezit van wijlen den heer burgemeester *Schalij*, eene prooi der vlammen is geworden. Men zegt, dat er eenige lasten oliezaad op den molen waren, terwijl de eigenaar nog een paar dagen te voren eenige vaten olie had verkocht, welke heden moesten geleverd worden. De molen is in zijn geheel met het aanwezige verzekerd. Voor een paar maanden heeft men in een gebouw, aan dien molen belend, een begin van brand ontdekt; wat thans aanleiding tot den brand heeft gegeven is voor als nog onbekend.

— De landlieden worden opmerkzaam gemaakt, dat de aardappelziekte alleen de late soort aantast, en dat het dus voordeelig voor hen zal wezen, bij de tegenwoordige duurte der levensmiddelen, het planten hunner vroege aardappelen merkelijk uit te breiden.

Voor de noodlijdenden te Veen, in het land van Heusden, is bij mij met dankzegging ontvangen: van *N. E.* *f* 7,00: *A. Z.* *f* 3,00; *M. B.* *f* 1,98; *F. v. R.* *f* 15; *N. N.* *f* 12,37½; *C. L. D.* *f* 5,00.

J. F. van HOOGSTRATEN.

— In de Drentsche Courant van den 6. April leest men het volgende, nopens de Landverhuizing:

Velen achten de landverhuizing schadelijk voor het vaderland. Dit heeft ten gevolge, dat wie de landverhuizers waarschuwt, minder ingang vindt, als verdacht van niet het belang der vertrekkenden, maar dat der achterblijvenden te beoogen. Het is geen wonder, werd ons meer dan eens geantwoord, dat gij ons ongaarne ziet vertrekken: want wie zal nu voor u arbeiden en belastingen voor u opbrengen? Het is daarom van belang te onderzoeken, in hoeverre die meening gegrond is.

Wat voor Noord-Amerika eene aanwinst is, is daarom nog geenszins een verlies voor ons land. De staat van zaken toch ginds en hier, is geheel verschillende. Dáár is gebrek aan arbeidende handen. Hier zijn te veel menschen: waarmede wij niet willen beweren, dat onze bodem voor al die menschen geen voedsel zou kunnen voortbrengen, ook niet dat ons land aan al die menschen geen bestaanmiddelen zou kunnen opleveren (het tegendeel achten wij waar), maar alleen dat ons land thans voor al die menschen geene bestaanmiddelen oplevert; de *mogelijke* bestaanmiddelen, daarvan leeft men niet! Eene bloedaftapping is voor den een schadelijk; een ander heeft er behoefte aan, ook zonder ziek te zijn. Door de landverhuizing verliest de maatschappij ook nuttige leden; doch zij is geen werktuig; zij is een levend ligchaam dat een verloren lid, een bekomen letsel streeft te herstellen.

Er zijn die de landverhuizing geen verlies voor ons land zouden achten, zoo zij zich rigtte naar onze overzeesche bezittingen en de landverhuizers daar gekoloniseerd werden. Sommigen schijnen daarbij uittegaan van de voorstelling, als of de nieuwe kolonie voor het moederland belastingen zou opbrengen of wel verpligt zou worden om duur van het moederland te koopen en goedkoop aan hetzelve te verkoopen. Doch zulk eene betrekking tusschen het moederland en de kolonie zou onbillijk zijn; zóó mag men een veroverd land exploiteren, maar geenszins verhuisde landgenooten. Daarentegen is de arbeider die hier overtollig was, ook in America voor ons niet verloren: hij gaat voor de achterblijvenden ginds graan en katoen bouwen en die artikelen voor ons ligter verkrijgbaar maken. Waar ook de verhuisde arbeider voordeeligen arbeid vinde, zijn arbeid en zijn welstand komen, bij vrijen handel, ook ons te stade.

Maar treden wij in bijzonderheden: want dat bevolkingsvermindering op zichzelve schadelijk is, zal wel niemand meer beweren.

I. Hier te lande is thans meer aanbod van arbeid dan aanvrage. Vertrekt er een, die door arbeid een bestaan had, er staat een gereed om hem te vervangen, die thans vruchteloos naar werk zoekt, of door gebrek aan werk tot moedeloosheid en luiheid vervallen, zich aangrijpen en inspannen zal, zoodra hij kans ziet op een eigen bestaan. En zijn er hier geene zoodanigen, over de grenzen staan er gereed, die gaarne en met meer inspanning nog dan landgenooten, willen arbeiden, die thans reeds een klein gedeelte des jaars hier arbeidende, alleen daarom telkens huiswaarts keeren, omdat zij hier den overigen tijd des jaars geen werk vinden. Waar algemeene welvaart is, waar allen voordeeligen arbeid vinden en het werk den man zoekt, is het vertrek van elken arbeider een verlies, hij wordt niet vervangen. Doch bij een staat van zaken als hier te lande is, wordt elke voordeelgevende arbeid, dien een landverhuizer neerlegt, gretig door een ander opgevat. De landverhuizer neemt de bron, waaruit zijn bestaan vloeide, niet mede, tenzij hij van geheimen of van een bijzonder talent bestond. Als bijv. een welvarend bakker sterft, neemt hij immers zijn bestaanmiddel niet mede in het graf; zijne klandisie gaat op anderen over, die dusver geen of een minder voordeeligen arbeid hadden: zoo ook als een landverhuizer een voordeelig bedrijf ontruimt. Vond de landverhuizer in zijn bedrijf geen voordeel meer, dan is aan zijn arbeid niets verloren; dan was die arbeid niet bevorderlijk voor de welvaart. Arbeid is niet welvaart, maar beoogt welvaart. Waar het op aankomt, is voordeelgevende arbeid, en niet bloot arbeid; of Ierland, waar honderdduizenden aan landswerken arbeiden, moest op den regten weg tot welvaart zijn!

II. Een landverhuizer, die een voordeeligen arbeid heeft, laat dezen, laat zijne klandisie of praktijk, en daarmede zijne verdiensten, aan een ander na, die dusver zonder verdiensten zijnde, op kosten van anderen leefde en dus een voor het algemeen schadelijk verbruiker was, of een beperkt bestaanmiddel hebbende, een beperkt verbruiker was. Het is niet het aantal verbruikers, waarop het aankomt (dan ware Ierland zeer voordeelig voor Engeland!), maar het aantal betalende verbruikers. Wij hebben waarlijk hier overvloed van verbruikers, wier verbruik door anderen betaald wordt: zoolang de landverhuizing strekt om middelijk of onmiddelijk dien overvloed te verminderen of althans deszelfs vermeerdering voor te komen, is zij weldadig voor het vaderland.

III. Elk landverhuizer, die hier een voordeelig bedrijf heeft en daardoor een deel der algemeene lasten kan dragen, laat zijn bedrijf en zijne verdiensten achter: een ander neemt ze op en krijgt daardoor een bestaan of een verbeterd bestaan; maar deze neemt tegelijk het deel op, dat de vertrekkende in de belastingen droeg, en dat aan de nijverheid en het verbruik gehecht is of naar elks welstand geëvenredigd wordt. Het is niet het aantal inwoners, waarop het hier aankomt (evenmin als onverhaalbare posten de rekening voordeeliger maken), maar het aantal inderdaad betalende belastingschuldigen; de arme betaalt slechts in schijn, inderdaad is het de armenkas, de weldadigheid die voor hem betaalt. De reële lasten, die niet op de personen maar op het vast goed kleven, grondlasten, dijk- en polderlasten enz., daarop heeft de landverhuizing natuurlijk geen de minsten invloed. Daargelaten dat de landverhuizers die vast goed verkoopen, in de regten daarbij voor de schatkist geheven wordende, eene aanmerkelijke buitengewone belasting betalen.

IV. Dat vermogende lieden vertrekken, is zeker niet wenschelijk. Vermogen is vermogen om te verbruiken, en ook, wat meer zegt, vermogen om voort te brengen. Wegvoering van kapitaal, dat anders hier te lande verteerd zou geworden zijn, is schade, is eene vermindering van den nationalen rijkdom: maar deze vermindering zou ook door de vertering hebben plaats gehad. Wat de wegvoering van een in onze nijverheid aangewend wordend kapitaal aangaat: ons land heeft overvloed van kapitaal even als van bevolking. Ontzagchelijke kapitalen geene voordeelige en veilige plaatsing hier te lande vindende, liggen hier als dood (getuige de massa oud zilvergeld, die bij de inwisseling uit de linnenkasten der landlieden te voorschijn kwam), of zijn in buitenlandsche ondernemingen en buitenlandsche staatsschuld geplaatst. Zoodra door landverhuizers voordeelig geplaatste kapitalen uit onze nijverheid worden teruggetrokken, zal derzelver plaats door een deel der kapitalen, die nu hier dood liggen of buitenlands zijn geplaatst of zouden geplaatst geworden zijn, ingenomen worden, tot nadeel alleen van het buitenland. Want in den regel geeft men de voorkeur aan eene voordeelige en veilige plaatsing binnenslands. Waar het op aankomt, is niet het kapitaal, maar het vruchtdragend kapitaal, het productief nationaal vermogen. Daar gelaten dat vele landverhuizers de volle waarde van hun goed niet medenemen, daar zij het beneden de waarde verkoopen moeten; terwijl hij, die eene boerderij of ander bedrijf van hen overneemt voor verminderden prijs, minder kapitaal behoeft om een bedrijf te beginnen, en des te meer kapitaal overhoudt om in zijn bedrijf te steken en hetzelve dus met te meer voordeel kan drijven.

V. Ware christenen zijn het zout der maatschappij, brengen 's hemels zegen over hunne medeburgers. Maar zijn het allen ware christenen, die van hier naar America gaan? Verre zij het van ons iemand te oordeelen! Wij toetsen alleen deze en gene reden van landverhuizing. Die gaat omdat hij zich niet wil schikken naar geenzins onredelijke staatswetten, handelt welligt uit opregten godsdienstijver, maar hij weet nog niet van hoedanigen geest hij is. Die gaat omdat men ginds, naar hem diets gemaakt is, voor niemand den hoed afneemt of uit den weg gaat, en niemand als meerdere erkent, is nog niet ver gevorderd in christenzin; zijn karakter zal hem zekerlijk naar de slavenhoudende Staten van Noord-America trekken (want in het vrije America leeft een zesde deel der bevolking in onmenschelijke slavernij; de slavernij is eene Americaansche instelling, eene schandvlek der geheele Unie, een verwoesting dreigend element, een onder de asch smeulende brand!). Te gaan omdat het ginds „zoo goed is van eten en drinken", of uit zucht om spoedig en makkelijk rijk te worden (dezelfde zucht die drijft tot loterij-spelen), getuigt niet van geestelijke gezindheid. Die niet dulden kunnen, dat medechristenen, in één geloof, over sommige leerstukken anders denken, en door derzelver vrijheid geërgerd worden, zijn nog niet doordrongen van den vrijen geest der Nieuwe Bedeeling, zijn geene volwassene christenen; als zij eens ginds geheel toegeven kunnen aan de zucht om verschil van meeningen uit te sluiten en de vrijheid van denken te binden, dan zal eerst regt blijken, waartoe die zucht leidt: of tot telkens herhaalde scheuring en afscheiding of tot onderdrukking en verstikking van het leven in de gemeente, beide even strijdig tegen de bedoelingen van den Heer der gemeente.

Br.

ADVERTENTIEN.

(1107) ⁂ Heden verloste voorspoedig van eene welgeschapene *DOCHTER* MAGDALENA DE BLOCK, geliefde Echtgenoot van
Maastricht, G. C. W. PIJTAK,
den 3. April 1847. Ingenieur voor Spoorwegen.

(1108) ⁂ Heden beviel voorspoedig van een *ZOON* M. C. KLANCK, geliefde Echtgenoot van
Utrecht,
7. April 1847. N. C. OSTI.
Eenige Kennisgeving.

(1109) ⁂ Heden overleed onze geliefde Zuster Mejufvrouw J. H. HOOGSTAD.
Utrecht, P. J. HOOGSTAD,
2. April 1847. uit aller naam.
Verzoeke deze algemeene Kennisgeving als bijzondere aan te nemen.

(1110) ⁂ Heden overleed mijne dierbare echtgenoot H. B. VERWAAIJEN, in den ouderdom van bijna achtendertig jaren, die met mij bijna tien jaren in liefde en leed deelde.
Utrecht
den 3. April 1847. Js. VAN NIEKERKEN Dz.
Eenige kennisgeving.

(1111) ⁂ Heden, in den vroegen morgen, ontsliep, tot mijne en mijner kinderen diepe droefheid, mijne hartelijk geliefde Echtgenoot M. HEIJNIS. Zij bereikte den ouderdom van bijna 49 jaren. Eene ziekte van slechts weinige dagen nam haar van ons weg.
Utrecht,
6. April 1847. J. DE VOS.
Er zullen geene uiterlijke teekenen van rouw worden aangenomen.

(1112) ⁂ Heden overleed in den ouderdom van 1½ jaar ons oudste kindje JOHANNA CATHARINA.
Utrecht, 7. April 1847.
W. R. VAN HEECKEREN VAN BRANDSENBURG,
J. C. VAN HEECKEREN VAN BRANDSENBURG,
MAC-LEAN.

(1113) ⁂ Voor de vele bewijzen van deelneming, bij de bevalling mijner Echtgenoot ondervonden, betuigt de ondergeteekende, mede namens haar, bij deze zijnen hartelijken dank. H. WAGENER.

VERKOOPINGEN.

(1114) ⁂ J. DE VRIES, A. BRONDGEEST en C. F. ROOS zullen op heden Vrijdag den 9den April 1847 te Utrecht ten sterfhuize, ten overstaan van den Notaris J. H. VAN SCHERMBEEK, verkoopen, de keurige verzameling **SCHILDERIJEN** door oude en hedendaagsche Nederlandsche Meesters, bijeenverzameld door Wijlen den WelEd. Gestr. Heer WIJNAND KOOPMAN en nu nagelaten door wijlen Jonkvrouwe SUSANNA ALETTA KOOPMAN; de Catalogus zal in tijds bij genoemde verkoopers te bekomen zijn.

(1115) ⁂ Op *Morgen* Zaturdag den 10 April 1847, des namiddags ten 5 ure, in het Lokaal van verkoopingen achter St. Pieter te Utrecht, in het openbaar veilen en aan de meest en genoegbiedenden verkoopen, de volgende onroerende goederen, staande en gelegen binnen Utrecht, te weten:

No. 1. Eene hechte, sterke en wel ter nering staande HUIZINGE, bijzonder geschikt tot uitoefening van allerhande bedrijven en zaken, met Erf en Grond, groot 1 Roede, 37 Ellen, aan de westzijde van de Neude, wijk G, No. 55, voorzien van 3 Beneden- en 3 Bovenkamers, Keuken, Binnenplaats, Kelder, Graanzolder en Vliering.

No. 2. Eene hechte, sterke en net betimmerde HUIZINGE, met Erf en Grond, groot 90 Ellen, aan de Oostzijde van de Nieuwe Gracht, tusschen de Keukenstraat en Schalkwijkersteeg, wijk A, No. 912, voorzien van 5 Beneden- en Bovenkamers, Keuken, binnenplaats, 2 Kelders en 2 Zolders; beide perceelen met den 1 Mei 1847 te aanvaarden.

Breeder omschreven bij aangeplakte billetten en nader onderrigt te bekomen ten kantore van den Notaris *J. H. VAN GROOTVELD*, binnen Utrecht.

(1116) ⁂ Op *Morgen* Zaturdag den 10. April 1847, des namiddags te 5 ure, in het Lokaal van Verkoopingen achter St. Pieter te Utrecht, in het openbaar ter verkoop aanbieden: Eene hechte sterke en weldoortimmerde HEEREN-HUIZING, met Grond, Plaats, Tuin, Kluiskelders met Werf en verder aanbehooren, te Utrecht aan de westzijde van de Oude Gracht, nabij de Smeebrug, Wijk B. No 40, groot 2 Roeden 40 Ellen. Het Huis heeft 10 Kamers, meestendeels behangen, geplafoneerd en van Schoorsteenen voorzien, twee Keukens en Zomerkeuken, Voor- en Achterkelders en velerlei gemakken, van ruime Kasten, Alcoven, Bedsteden, als anders. De Voorkelder is verhuurd om *f* 90 's jaars, tot 1. Mei 1854; het Benedenhuis is te aanvaarden met 1. Mei 1847 en het Bovenhuis den 15. dier maand. Breeder bij aanplakbilletten omschreven en te bezigtigen op een toegangsbriefje van den Notaris DWARS, ten wiens Kantore ook nader onderrigt te bekomen is. De Kooper zal, des verkiezende, de helft der kooppenningen op het perceel kunnen gevestigd houden.

(1117) ⁂ Op *Morgen* Zaturdag 10. April 1847, des namiddags te vijf ure, zal men in het Lokaal van Verkoopingen te Utrecht, achter St. Pieter, in het openbaar verkoopen:

No. 1. Het Logement, genaamd *de Vergulde Engel*, zijnde van ouds het Haagsche en Leidsche Veerhuis, bestaande in: eene kapitale HUIZINGE, voorzien van ruime Gelagkamer, tien andere Kamers, de meeste behangen en onderscheidene met Stookplaatsen, Keuken, Kelder en Zolder; voorts eene Inrijdschuur, Tuin, nog een afzonderlijk Huis en Bergplaats, ruime Paardenstalling met annexe Wagenschuur, benevens een zeer groot Erf, aan den Stads-Singel uitkomende, alles staande en gelegen te Utrecht, buiten de Catharijnebarrière, aan de noordzijde van den Rhijn, Wijk L. No. 6 en 7.

No. 2. Eene zeer ruime PAARDENSTALLING met Erf en Grond, staande en gelegen als voren, achter het eerste perceel, en aan Stads-Singel uitkomende.

Deze perceelen te zamen groot 13 Roeden 25 Ellen, te aanvaarden 1. Mei e. k., zullen eerst afzonderlijk, daarna in eenen koop worden geveild, en zijn door derzelver uitgestrektheid en gunstige ligging in de onmiddelijke nabijheid van het Water en den Spoorweg, allezints geschikt tot eene fabriekmatige of andere inrigtingen van grooten omvang.

Breeder bij billetten en nader onderigt ten Kantore van den Notaris VAN SCHERMBEEK, te Utrecht.

(1118) ⁂ Men zal op *Dingsdag den 27. April* 1847 en volgenden dag, des voormiddags te 10 ure, ten Kantore van het STADS-VENDUHUIS, aan de Mariaplaats te Utrecht, publiek verkoopen: Eenen netten **INBOEDEL,** bestaande in grove en kleine Mahonijhouten en andere Meubelen, Tafels, Stoelen, Spiegels en Schilderijen, eene kostbare Pendule, Bedden, Dekens en Matrassen, Vloerkleeden, Karpetten en Gordijnen, Porcelein, Glas en Aardewerk, Koper, Tin, Blik en IJzer, en hetgeen verder zal worden aangeboden. — Alles nagelaten door wijlen Mejufvrouw J. H. HOOGSTAD, overleden te Utrecht.
Te bezigtigen daags vóór den verkoop van des morgens 10 tot des namiddags 4 ure.

(1119) ⁂ Het HUIS aan de Nieuwe Gracht A. 878, zal den 24. April 1847 niet worden geveild, **als uit de hand verkocht zijnde.**

VERHURINGEN.

TE HUUR MET PRIMO MEI OF LATER.

(1120) ⁂ Een WINKELHUIS, ook voor BURGERHUIS kunnende ingerigt worden, op eene der druk bezochtste Straten, bevattende vijf Kamers, Keuken en Kelder. Te bevragen onder Lett. A. R. aan het Bureau dezer Courant.

TE HUUR.

(1121) ⁂ Een BOVENHUIS met aparten opgang, staande buiten de Waardbarriere, over de sluis; voorzien van 5 behangen en geplafoneerde Kamers, Keuken, Pomp- en Regenwater, Zolder en Kelder. Te bevragen bij J. VAN ELTEN, Mr. Timmerman, buiten de Waardbarriere, L. M., No. 92.

(1122) ⁂ Men vraagt binnen de stad Utrecht TE HUUR, om dadelijk of met primo Mei te aanvaarden, eene of twee gemeubeleerde KAMERS, met Keuken en Bergplaats voor Brandstof, geschikt ter bewoning voor een klein huisgezin. Adres onder Lett. *M.* met opgave van lokaliteit, huurprijs, enz., bij den Boekhandelaar J. DE LANGE te Deventer.
Brieven franco.

GEMENGDE AANKONDIGINGEN.

(1123) ⁂ Er worden verlangd een MAN en VROUW, van de Hervormde Godsdienst, zonder kleine kinderen. De Man moet geschikt zijn voor huisknecht en om met paarden om te gaan, de Vrouw voor de bezigheden als huisbewaardster. Men vervoege zich bij den Boekhandelaar J. A. VAN WOESTENBERG.

(1124) ⁂ De ondergeteekenden berigten bij deze, hunne geëerde begunstigers, dat zij hun Magazijn van *Porcelein*, *Glas* en *Engelsch Aardewerk* finaal zullen uitverkoopen, waardoor zij alle artikelen tot uiterst lage prijzen zullen afleveren, als: spits Porcelein à 20 C. per paar, achtkant 25 C., *echt* Fransch d°. 25 C., het achtkant 35 C. enz., *Wedgwood* Borden 1 kw. à *f* 1,70 per dozijn, 2 kw. *f* 1,50, *Wedgewood* Borden à *f* 1,20, Lampetten en Kommen 65 C. 85 C., gedrukte Theeserviezen met 6 paar *f* 1,80, Cristallen geslepen Wijnglazen à 20 C., half Cristallen d°. 12½ C., geslepen Cristallen Bierglazen à 20 C., half Cristallen d°. 12½ C., Keukenbierglazen van 9 tot 4 C., Lampballonnen van 80 tot 60 C., Lampglazen 6 C., en verders eene menigte artikelen beneden inkoopsprijzen.
Utrecht Wijk D, Gebr. BETTEN.
No. 66, bij de Bakkerbrug.

HOLLOWAY'S ZALF EN PILLEN.

Slechte Spijsvertering.

(1125) ⁂ T. GARDINER, Esq., Brownstreet No. 9, Grosvenorsquare, zegt dat hij onder behandeling van 4 der voornaamste Doctoren en 5 der vermaardste Chirurgijns geweest is, lijdende aan eene uitzetting der maag, slechte spijsvertering en verouderde pijn in de borst; hij was zeer nerveus en zwak van gestel, kunnende slechts met moeite een 100 el ver wandelen. Geen baat kunnende vinden bij deze geneeskundige behandeling, begon hij zich de borst met groote hoeveelheden dezer Zalf in te smeren, en nam te gelijker tijd 's morgens en 's avonds de Holloway Pillen in, met dat gelukkig gevolg, dat hij in den tijd van 3 weken geheel hersteld en krachtvol geworden is.

Zijn op *franco* aanvrage à contant te bekomen bij den Heer A. P. MILIUS, te Utrecht; aan het Hoofddepot bij den Heer F. E. VAN SANTEN KOLFF, te Rotterdam, en te *Londen Strand* 244, HOLLOWAY'S ETABLISSEMEMT.

PRIJZEN DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 6 April — 4½ ure.

OMSCHRIJVING.			volgens de Societ. tot nut des Obligatie-Handels.		
			van	tot	gebl.
NEDERLAND.					
Werkel. Schuld. . . .	2½	pCt.	58¼	58¾	58½
dito dito . . .	3	„	71	71½	71⅛
dito dito . . .	4	„	91¼	91¾	91½
Amort.-Syndicaat. . .	3½	„	88½	88¾	88⅝
Handelmaatschappij .	4½	„	173½	174	173¾
O. I. Leening	4	„	91	91½	91¼
dito Holl. dito. .					
dito *Roths.* en Volksw.	2½	„	50¾	51	
SPANJE.					
L. bij *Ard.* van £ 85.	5	pCt.	18½	18¾	18 11/16
dito Onbep. Stukken.	5	„	17¾	18¾	
dito	3	„	37½	37¾	37⅝
dito Binnenl. à 6/m. .	3	„	30¼	30¾	30⅝
Ardoin Coupon. . . .			17½	18	
PORTUGAL.					
Te Londen.	3	pCt.	37¼	37¾	37½
dito dito	4	„	36	36¾	36½
RUSLAND.					
Obl. bij *H.* 1798/1816.	5	pCt.	104¾	105	104⅞
dito dito 1828 en 29	5	„	103¾	104¼	104
Cert. bij dito 1831/33	5	„	97½	98¼	
dito bij *Hope.*	4	„	88½	89	88¾
dito *Stiegl. & Co.* . .	4	„	88¼	88¾	88 9/16
Certific. van dito. . .	6	„			
OOSTENRIJK.					
Metalliek	5	pCt.			
dito.	2½	„	55¼	55¾	55⅜
BRAZILIE	5	„	88¼	88¾	83½

Utrecht bij L. E. BOSCH en COMP.